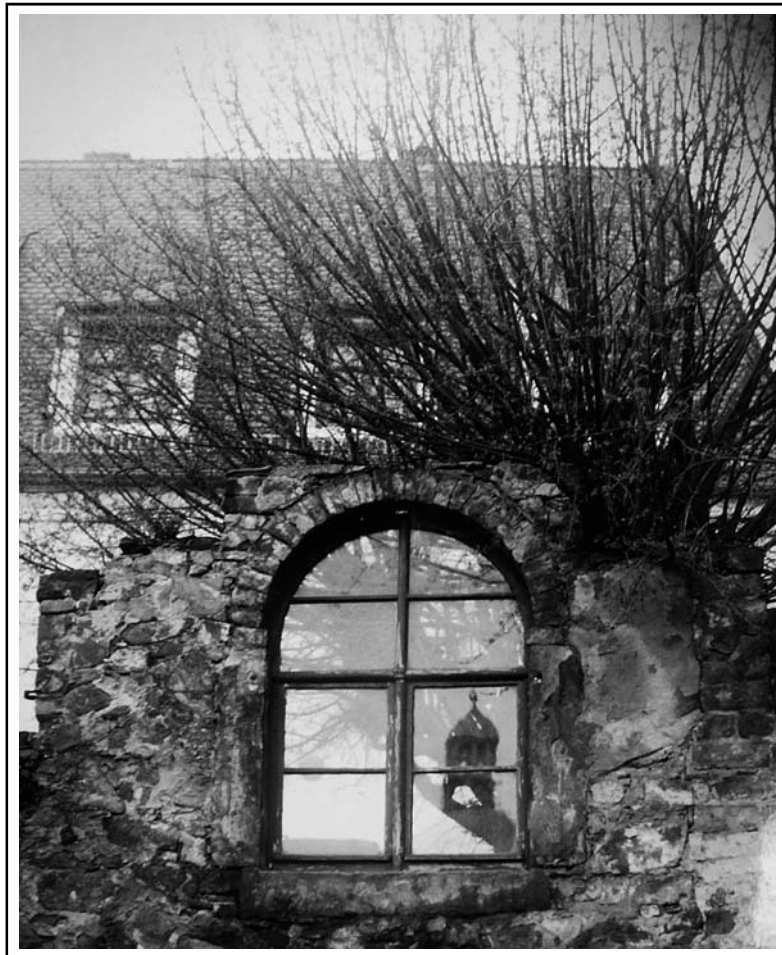

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Foto: Hana Gottwaldová ●

Prázdniny 2013

Bůh nepřestal sám sebe dosvědčovat tím, že činil dobro: dával vám z nebe déšť i úrodná období, vaše srdce sytil pokrmem a radostí.

Sk 14,17

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé.

Rozvodněná řeka byla už ve starověku jedním z typických představitelů chaotického živlu, který ohrožuje nejen člověka, ale celý prostor pozemského života. V Kanaánu byl uctíván bůh *Nahar*, jehož jméno znamená „Řeka“ a do jehož pravomoci spadaly právě řeky a vodní proudy. Moc tohoto božstva byla spatřována v nezkratné síle rozbouřených řek. V kanaánském mýtu můžeme číst o tom, jak si vládce tohoto nespoutaného živlu činil nárok stát se vládcem nad celým světem. O této jeho touze vypovídá také epiteton „Žádostivec“, kterým je v tomto mýtu označován. Jeho nárok na podmanění celé země se neprosadil jen díky úspěšnému odporu jiného kanaánského božstva.

Ohlas tohoto mýtu nacházíme v žalmu 93: „Zvedají řeky (*nahar-ot*), Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své **vlnobití**. Nad hukot mohutných vodstev, nad vznosné příboje mořské je vznešenější Hospodin na výšině.“ (v. 3 a 4). V centru žalmu použité hebrejské slovo, které se překládá jako „vlnobití“, je velmi zvláštní. Nacházíme ho v celé Bibli jen na tomto místě, v hebrejštině může být odvozeno od slovesného kořene, který znamená „depat“ nebo „potřít“. Rozvodněné řeky zvedají své „depatní“, kterým útočí na Hospodinem založený svět a snaží se ho potřít.

Ovšem ještě zajímavější je to, že přesně toto uskupení hlásek nacházíme také v onom výše zmíněném kanaánském mýtu a to právě v souvislosti s rozdrčením moci tohoto božstva, tedy v souvislosti s jeho přemožením jiným božstvem, které si takto zajistilo vládu na královském trůnu. „Vlnobití“ je zde tedy slovo, které označuje moc chaotického živlu, která je překonána, aby mohla být ustanovena vláda božstva zajišťujícího život na zemi.

V žalmu 93 je tento motiv posunutý do jiné polohy. Chaos v podobě vzkyplění rozvodněných řek vždycky byl a stále zůstává realitou, která ohrožuje náš svět. Ovšem Hospodin je Bohem, jehož trůn pevně a неотřesitelně stojí už odedávna a nic na tom nezmění ani rozvodněné řeky svým vlnobitím. To dokládá svou kompozicí celý žalm, který lze rozdělit do dvou slok. První sloku tvoří první dva verše a druhou sloku tvoří verše 3–5. V těchto dvou částech si odpovídá motiv Hospodinova trůnu (v. 2) a Hospodinova domu, tedy chrámu (v. 5). Hospodinův неотřesitelný trůn a jeho svatý chrám jsou dvě vzájemně provázaná místa Hospodinovy vlády a to „odedávna“ a až „do nejdelších časů“. Tato místa a časy Hospodinovy vlády vyjadřují, že Hospodin vždycky byl a vždycky bude svrchovaným králem, který projevuje své kralování tím, že pevně a неотřesitelně založil svět (v. 1) a vládne i nad chaotickými záplavami (v. 4).

Žalm 93 tedy představuje v návaznosti na kanaánské mytické motivy působivé ujištění o tom, že ani při záplavách se Hospodinu situace nevymkla z rukou, že Hospodin kraluje a tedy udržuje a chrání prostor určený pro život. K tomu je potřeba ještě dodat, že konkrétní ochranu před každým životním chaosem představují v tomto žalmu „Hospodinova svědectví“ (v. 5), tedy jeho příkázání a ustanovení, která jsou „naprosto věrná“. **L. Klíma**

Zápis

ze schůze staršovstva dne 16. 5. 2013

FINANČNÍ ZPRÁVA (LEDEN – DUBEN)

Saláry 68 920,-, sbírky 24 275,-, dary členů 4 900,-, dary nečlenů 3 000,-, zahraniční dar z Zurzachu 3 640,-, JJ 4 300,-.

SBOROVÝ BYT

Přihlásily se nám 3 zájemkyně na pronájem bytu:

- studenti a studentky LF UK (zast. M.Větrovcovou) od září,
 - M. Kučerová s dcerou a dospělým synem a jeho přítelkyní od července
 - a studentky (zast. E. Veckovou), která si nás našla přes evangnet, od července.
- Po rozpravě jsme se rozhodli všemi hlasy pronajmout byt studentkám z církve, zastupovaným Eliškou Veckovou.

VOLBA KAZATELE

- Při internetovém hlasování o dni volby členy sboru je zřejmé, že vyhovuje termín 21. 7.
- Rovněž všemi hlasy odsouhlasena doba 10 let, na které budeme M. Opočenského volit.

BIBLICKÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Pro nedostatek zájemců se nekonalo. L. Klíma nabízí termín 23. 6. v neděli. Dopoledně by kázal a po rodinném obědě by mohlo být biblické soustředění v menším rozsahu než při výjezdu mimo Prahu. Toto datum není moc výhodné, Jelínkovi zvou členy sboru na pátek 21. 6. na „HOROUSHÁNKY OPEN“. Biblické soustředění bude na podzim.

SBÍRKY A ODVODY

Sbírka pro Diakonii bude 19. 5.

Sbírka na JJ do první červnové neděle 2. 6.

Sbírka solidarity sborů 16. 6.

RŮZNÉ

Sborová voda – pro plný program v červnu bude přesunuta na září.

V r. 2018 vyjdou nové evangelické zpěvníky. Dostali jsme dotaz, kolik jich budeme chtít koupit. Vzhledem k tomu, že o nich nic nevíme, odešla T. Vokatý odpověď, že využíváme stávající a nemůžeme rozhodnout, jestli budeme nové používat. Pokud ano, pak jich budeme potřebovat 50. **Zapsala Věra Adamcová**

Jiří Ort instalován!

Na kalendáři bylo po ranním otočení listu datum 28. dubna. Ráno pokračovalo pošmourným odpolednem a pohled na oblohu napovídal, že jím to i skončí. Přesto se do Uhříněvsi sjíždělo nezvykle mnoho lidí. Tedy – v kontextu celé Uhříněvsi jich tak mnoho nebylo, ale zvláštní na nich bylo, že všichni směřovali k evangelickému kostelu.

Ti, co připravovali občerstvení, z toho byli nadšení hned dvakrát. Jednak samozřejmě kvůli radosti ze scházejících se davů. Druhý důvod byl však čistě pragmatický – občerstvení bylo připraveno tolik, že dvacet lidí by ho mělo na oběd každý den až do středy. A do nedělního oběda by pak nemuseli jíst, jen by trávili.

Inu, tedy již víme, že k evangelickému kostelu je přitahováno nezvykle mnoho lidí. Druhou informací je velké množství jídla. Zbývá nám vědět, co že se to dělo. Proč to všechno?

A odpověď je vcelku jednoduchá. Kdepak, milí čtenáři, svatba se nekonala. Nebo konala, ale jiná. Nesnoubili se dva lidé. Ke společnému životu se zavazovali uhříněveský sbor a jeho (nyní již nainstalovaný) farář, Jiří Ort. Instalaci faráře na doposud prázdné místo přihlížel plný kostel, přičemž v lavicích usedli jak místní, tak hosté.

Obsazené lavice sledovaly neobvyklou bohoslužbu, kde měl nejdůležitější funkci Petr Firbas, konsenior a člen seniorátního výboru Pražského seniorátu. To vlastně není všechno, neboť pro tuto bohoslužbu byl i instalátérem. Právě on nainstaloval nového faráře do pastýřské služby.

Po prvním kázání již oficiálně nového faráře následovaly proslovy. Ať už mluvil kdokoli, obsah byl podobný – ať se nové působení vydaří či že je proslov přednášející člověk připraven ke spolupráci, na kterou se velmi těší. Během bohoslužeb byla cítit milá atmosféra, ze které bylo jasné, že si sbor s farářem již výborně sedl, což byl velmi příjemný poznatek, který mohl všechny naplnit optimismem, co se týče budoucího fungování sboru. Zjistili jsme, že i ekumena očividně kvete, neboť na bohoslužbách byli přítomni i katoličtí kněží z okolních

farností (z nichž jeden byl po bohoslužbách zachycen s časopisem *Protestant v ruce!*).

Při bohoslužbě byl znatelně přítomný i vršovický sbor. Ať už hudebním doprovodem, když několik písní zazpíval *Rainbow Gospel Choir* (nacvičující u nás v kostele), tak proslovy, které pronesli zástupci našeho sboru. Samozřejmě byla vršovická přítomnost zřetelná i opticky.

Po kostele všechny potěšilo, že uhríněveským funguje i spolupráce s počasím. Jakmile jsme vyšli z bezpečí kostela, mračna, která pokrývala celý den oblohu, se roztrhla a vysvitlo slunce. Vzhledem k jeho jaroletní síle jsme mohli při rozhovorech postávat na velké farské zahradě a cítit se před přeháňkami stejně v bezpečí jako pod střechem.

To odpoledne se jen s obtížemi plnila zásada, že s plnou pusou se nemluví, neboť bylo věru co jíst a k tomu dorazilo mnoho zajímavých lidí, takže každý brzy zapředl rozhovor!

Když celá akce skončila, velmi mě hřál pocit, který ve mně po ní zůstal: nový farář má rád svůj nový sbor a ten má zase rád svého nového duchovního. Přejme jim do jejich společného života jen to nejlepší, na startu si vedou dobře!

Daniel Ort

Zpráva z Uhříněvsi a z Říčan

Moc vás všechny zdravíme z Uhříněvsi. Trochu vám popíšu, jak jsme tu začínali. Vrhli jsme se po hlavě do přepisování kartotéky do počítače. Jednak mně papírová kartotéka přijde nešikovná a jednak to byla skvělá šance poznat trochu lidi ze sboru. Navíc se blížilo výroční sborové shromáždění a velikonoční číslo sborového dopisu, takže jsme to museli zvládnout dost rychle. Ale podařilo se to a už na mě pěkně vyskakují jména lidí, kterým se blíží narozeniny. Při poznávání členů sboru mi je obrovskou pomocí, že i v Uhříněvsi a v Říčanech jsou stejní pamětníci jako Veberovi a stejně ochotně jako kdysi oni ve Vršovcích mně tady pomáhá sestra Vlasta Petrásková v Říčanech. V Uhříněvsi zase sestra Sanderová.

A tak naše počátky se nesly – a nesou – ve znamení seznamování. Návštěvy, dopisy. Zrovna teď jsem dopsal dopisy pro několik rodin, jejichž děti jsem našel v křestní knize a zatím jsem neměl šanci se s nimi setkat. Vidíte to, jedna důležitá věc. Píšu hlavně dopisy. V kartotéce čísla na mobil v podstatě nejsou a pevné linky buď také ne, nebo už nefungují. To je prostě klasika.

Byl jsem hodně vděčný za to, že hned od února tu byl cyklus přednášek „Perspektivy misie“, který měl člen sboru Pavol Bargár. A na závěrečný díl pozval svého kolegu z ETF UK Pavla Hoška. To potěšení bylo jednak proto, že tu byla příležitost k setkání, ale především proto, že s důrazy Pavola velice souzním. A to je skutečně skvělý pocit, když někam přijdete zcela nově. A když už jsem u toho, tak toho souznění je tu víc. A napříč sborem i způsoby spiritualit. Je to milé, protože mi to dost připomíná Vršovice. V mnoha ohledech.

Mám ze sebe trochu legraci, protože hodně jedu ve „vršovických kolejkách“. Prostě nic jiného neumím... Takže jsme měli bohoslužby na Zelený čtvrtek – a bylo to výborné. A když se podíváte na sborový dopis, tak není možné, aby vás podoba netrkla. Prostě – pěkně jsem se vyučil koukáním Tomášovi přes rameno. A samozřejmě Noc kostelů – i když proti původní představě jsme z vršovických kontaktů využili jenom divadlo Verva. Při Noci kostelů jsem si uvědomil velkou výhodu kostela – vystoupil nám tady orchestr, který dala dohromady naše neteř Alena. To jsme si hodně užívali.

Jak vidíte, poněkud mi skáčou myšlenky, ale to tak odpovídá tomu, jak vzpomínám a co tady zažíváme. Prostě spousta podnětů, všechno nové. Skvělá ekuмена. Hned jak jsme se nastěhovali, dostal jsem mail od svého kolegy z Církve bratrské v Říčanech s pozvánkou na farářskou snídani. A Daniel se mě vůbec ujal. Odvezl mě do Mukařova a ukázal mi tam Domov pro seniory, zorganizoval setkání se starostou Říčan. A hlavně – skutečně moc hezky mě lidsky přijal. To platí i o bratřích premonstrátech Timoteovi a Konstantinovi i o pravoslavném knězi Evženovi. A nedlouho poté jsem dostal pozvání od Františka, katolického

faráře z Petrovic. Tak jsou pravidelná modlitební setkání a velká vstřícnost. Teď mám velkou radost z toho, že se se všemi mohla seznámit i Marie. Byli jsme pozváni na ochutnávku vín. Bylo to skvělé, jen jsem se musel hodně brzdít. Ty nešťastné prášky... Moc hezké vztahy jsou i přímo v Uhříněvsi. S br. farářem Batógem i členem farnosti ing. Klichem, který má za Úřad městské části církve na starosti. A to se ještě chystám do Kolodějí – s tamním bratrem farářem jsme si zatím jen psali.

Je to takové rozsáhlé, že? A to je to, co mě trochu trápí, co vlastně moc neumím. V tom je největší rozdíl se sborem ve Vršovicích. Prostě – do sboru přísluší veliké území. A přiznám, že mě to znervózňuje. Od Petrovic, kde je obrovské sídliště, přes Uhříněves a blízké vesnice jako Dubeč, Dubeček, Hájek, Královice, Benice, přes Kolovraty k Řičanům, které by vydaly na fungování samostatného sboru a za Řičany přes Tehov, Tehovec až k Mukařovu. Ten tedy patří ke Škvorci, ale ten je neobsazený. Mimochodem, do Mukařova jezdí Tomáš Růžička. Prostě, je to docela věc a teprve se mi to skládá v hlavě.

Ale když mi Tomáš Hrubý říkal o tento článek, asi měl také na mysli to, jak se sklepáváme jako rodina. Je to skutečně nový život. Hlavně tím, že jsme s Marií sami a kluci jen občas přijíždí na návštěvy. Hlavně na nedělní obědy. A Danek si u nás prožil přípravu na maturitu. Ale po pravdě – trochu prázdno v bytě je. Hlavně přes den, než přijede Marie z práce. Takže změna ano. Ve všech ohledech. A dost velká.

Jiří Ort

Noc kostelů v Tulské

Divadlo...

Letošní Noc kostelů byla mou první, kterou jsem navštívila, a byla jsem moc mile překvapena, kolik maminek, tatínek, babiček, dědečků a především dětí dorazilo na loutkové představení Andersenovi pohádky. Začínalo se pohádkou **O slavíkovi**, následovaly **Císařovy nové šaty**, kde děti z publika vystupovaly jako ovívači císaře či jako podvodníci nabízející císaři neviditelnou látku. Bylo moc hezké vidět, jak děti, které byly do představení zvány jako herci, se ze začátku ostýchaly, ale ke konci se do role už vžily a hrály, jako by k divadelnímu souboru patřily. A celé představení bylo zakončeno pohádkou **Princezna na hrášku**. Myslím, že si všichni pohádku užili a dosyta se nasmáli a už se těším, co na nás vršovický sbor přichystá příští rok.

Martina Míková

...vernisáž...

Tradičním bodem Noci kostelů ve Vršovických katakombách se stala vernisáž výstavy. Letos jsme mohli být svědky zahájení dlouho plánované a připravované výstavy fotografií dlouholeté členky našeho sboru Hany Gottwaldové. Snímky přibližují místa, která byla Hance velmi blízká: Míšeň a Taizé. Vernisáží provázela Ondřej Rada, který výstavu společně s Michaellem Otřísaalem připravil, a Anna Trojanová přečetla Hančinu úvahu **O zvonech**.

Tomáš Vokatý

...a zase divadlo

Jako třetí bod kulturního programu Noci kostelů u nás ve Vršovcích bylo divadlo, které jsme jako mládež nacvičili na předvánoční divadelní festival Svatý blázní. Divadelní hra má být dramatem až ve svém průběhu, my ho však dělali už před začátkem. Naštěstí se hlavní postava hry ze srážky dvou bicyklů (jeden z nich sedlal onen protagonista) během dvou hodin otrpala a přišla hrát, takže jsme začali jen s půlhodinovým zpožděním. Přesto byla skoro všechna místa v improvizovaném hledišti obsazená a diváci tak mohli zhlédnout jednoaktovou hru **Pierre a Pierre** zpracovávající klasické téma lásky a nenávisti neotřelým způsobem.

Představení bylo odměněno potleskem, doufám tedy, že se vydařilo. Děkuji všem, kteří dorazili, a těšíme se, že si pro vás jako vaše mládež zase připravíme nějaké představení!

Daniel Ort

Postřehy z nemocnice

Měla jsem úplně jiné plány. Blížily se Velikonoce, a proto jsem v předstihu nakoupila dostatek surovin a počítala, kolik upeču mazanců. Také bylo potřeba provést celkový jarní úklid a samozřejmě i neustále odkládanou probírku nepotřebných věcí. Stačil však okamžik a vše dopadlo jinak.

V den svých narozenin 16. března jsem při nastupování do autobusu trochu zakopla o schod a upadla. Na nohy jsem se ale už nepostavila a domů jsem se od té doby nedostala. Skončila jsem po operaci zlomené nohy v krčské nemocnici na dlouhé týdny pobytu.

Vyrovnat se s novou situací je těžké. Po době naprosté beznaděje a lítosti nad zmařeným časem (který v mém věku rychle kvapí a mám ho stále méně) přichází období všímání si osudů svých spolupacientů a zvykání si v novém prostředí. Je nutno přizpůsobit se dennímu řádu, nedbat na ztrátu soukromí, smířit se s občasnými omyly v roznášce léků a jídel, přejít s klidem trapné situace a nepohoršovat se nad některými zbytečnými požadavky sester či pacientů. Časem zjistíte, jak velké jsou rozdíly v přístupu zdravotních sester k nemocným. Některá je jak dobrý anděl, potěší, povzbudí, je laskavá, ochotně poslouží. Najdou se ale i takové, které baví ukazovat svou nadřazenost, kárat nemohoucí i vyloženě se vyhýbat svým úkolům. „Sednout, snídaně“ volala ráno velitelským hlasem jedna z nich nad postelí nedoslýchavé paní, která se jí viditelně lekla. Někdy si tu připadám spíše jako na vojně.

Setkala jsem se s nemocnými, za kterými nikdo nepřicházel, a bylo mi jich líto. Jejich opuštěnost byla deprimující. Já jsem měla štěstí, že jsem nezůstala osamocená. Skoro denně se u mě střídají návštěvy dětí, vnoučat, sester a bratrů ze sboru, někteří mě těší alespoň po telefonu. Dostávám mnoho dobrot, praktických rad od zkušených, nechybí dobrá četba, vím vše o dění ve sboru. To vše mi pomáhá překonávat obtíže, z nichž největší je ta dlouhá doba bezmoci na posteli. Děkuji všem touto cestou za jejich pomoc a podporu, jsem vděčná za všechny projevy přátelství, účasti, povzbuzení či pozdravy. Zbývá mi ještě pár týdnů vydržet a pak snad budu moci zase s vámi pobýt v našich katakombách. Moc se na to těším a přeji všem dobré zdraví.

Jiřina Adamcová, 27. 5. 2013

Synodní rada Českobratrské církve evangelické uvolnila 4. června 2013 na pomoc postiženým povodní 700.000 Kč z Fondu humanitární pomoci. Současně se rozhodla vyhlásit dobrovolnou sbírku k pokrytí těchto uvolněných prostředků. Případný vyšší výnos této sbírky bude rovněž užít na pomoc při zmírňování následků letošních povodní. V reakci na dopis Synodní rady obsahující tyto informace se rozhodlo staršovstvo našeho sboru vypsát **archovou sbírku na pomoc postiženým povodní**. Svými dary budete moci přispět potřebným od neděle 9. června, pravděpodobná délka trvání archové sbírky bude do září.

Zpráva ze studií v Marburku – část první

Když jsem na začátku září minulého roku poprvé vystoupil v Marburku z vlaku, byl jsem nervózní, netušil jsem, jak obstojí moje němčina, a nedovedl jsem si úplně představit, co mě příští rok všechno čeká. Kromě toho jsem se ale mohl pokochat výhledem na univerzitní městečko zasazené mezi hesenskými kopci, se zámekem obklopeným historickým centrem, gotickou katedrálou svatě Alžběty a pseudogotickou univerzitní budovou, kde se vyučuje evangelická teologie. Po překonání všech úvodních formalit, orientačního kurzu a měsíčního jazykového kurzu jsem se začátkem semestru začal navštěvovat semináře a přednášky na fakultě a postupně si našel také německé kamarády, se kterými převážně trávím svůj marburský pobyt až doposud.

Teologická fakulta

Centrem mého všedního dne je marburská evangelická teologická fakulta. Do Marburku jsem přijel plný očekávání, co všechno se dozvím, protože jsem tušil, že marburská teologie liberálního ražení se bude v leccems lišit od toho, co jsem měl možnost naučit se v Praze. V tomto ohledu jsem rozhodně nebyl zklamaný. První semestr jsem střídavě nadšeně zapisoval pro mě zcela nové myšlenky a střídavě kroutil hlavou nad tím, jak mám nové poznatky skloubit se svou kalvínskou biblií a teologií ovlivněnou odkazem Karla Bartha, která se povětšinou vyučuje v Praze. Marburští teologové nekladou důraz výhradně na Boží zjevení v Ježíši Kristu, ale zkoumají také obecný fenomén náboženství, jeho fungování v církvi, ale i mimo ni a styčné body mezi náboženstvím, jazykem, společností a kulturou. Občas zde narazím nejen na odlišný přístup, ale i na zcela nová témata. Tento semestr například navštěvuji seminář s názvem *Náboženství na internetu*. Kromě zkoumání vlivu vlastností různých médií na obsah náboženského poselství bude tématem jednoho sezení například vysluhování večere Páně přes skype.

Jeden z hlavních formálních rozdílů mezi pražskou a marburskou univerzitou je přístup vyučujících k výuce. Semináře i přednášky jsou vedeny s velikou pečlivostí a s nesporným pedagogickým umem. V seminářích jsou používány pestré pracovní formy, diskuse je vždy vedena přátelsky a přitom naprosto věcně. Ovšem nutno dodat, že by nebylo namístě zobecňovat zkušenost na informaci o stavu českého a německého vysokého školství. Moji spolužáci a spolužačky se zkušeností z jiných německých univerzit mě ujistili, že Marburk je v tomto ohledu spíše výjimkou i v rámci Německa.

Život na fakultě je silně prodchnut vysokou politickou uvědomělostí velké části akademické obce. Marburská univerzita byla jedním z ohnisek revolučního roku 1968, kdy se měnily poměry ve společnosti a především na univerzitě. V tomto procesu hráli v Marburku vedoucí úlohu právě teologové a teoložky. Doteď se

diskutuje, jak došlo k tomu, že právě oni zaujali místo v radikálně levicovém jádru studentského hnutí. Tradice roku 68 přežívá na fakultě dosud. Studující mají velký podíl na samosprávě fakulty, dokonce i při rozhodování o povolávání profesorek a profesorů. Na závěr teologické vánoční párty se pak z reproduktorů pouští internacionála „jako výraz solidarity studentů s pracující třídou“. Tato více než čtyřicetiletá tradice však skončila na základě nesouhlasných hlasů právě tento rok.

Horkým tématem je pak rovnoprávnost pohlaví. Na fakultě je speciálně volena funkce zástupkyně pro práva žen a celkem samozřejmě používaná – i když stále hojně diskutovaná – je také korektní řeč, která se snaží důsledně zahrnovat obě pohlaví. V biblických předmětech je hojně zastoupen feministický výklad písma a z marburské fakulty také vzešel překlad bible „ve spravedlivé řeči“.

Jakub Ort

Na **pátek 21. června** nás zvou Magda a Tomáš Jelínkovi na svou usedlost do Horoušánek na tradiční akci **Horoušánky Open**. Těm, kteří do Horoušánek alespoň jednou zavítali, nemusím nejspíš vůbec nic vysvětlovat. Pro ostatní uvedu, že se jedná o výbornou akci, kde se v klidu a pokoji scházejí zástupci všech generací, kteří se přes rok třeba jenom letmo setkávají v prostorách našich katakomb, a nyní mají čas a prostor spolu více promluvit, více se poznat nebo třeba jenom dohnat to, co si v uplynulých měsících nestačili říct. K dobré pohodě přispívá občerstvení, jehož zlatým hřebem jsou grilované dobroty pana domácího (a kde je ovšem i mnoho ukázek kulinářského umění dalších účastníků akce). Setkání se koná zejména na zápraží domu, tedy na čerstvém vzduchu, ale současně tak trochu pod střechou. Přilehlá velká zahrada skýtá mnoho možností pro hry tradičně velkého množství účastníků se dětí, dokonce je tam i bazén pro případ, že by v čas letního slunovratu už opravdu bylo léto... Do Horoušánek jezdí příměstské autobusy z Černého Mostu, vyplatí se jet na konečnou autobusu v Nových Jirnech, odkud je to pěšky méně než kilometr. Autem je příjezd do Horoušánek od severu z D 11 (sjezd Jirny) nebo od jihu z Úval. Jelínkovi sídlí na návsi (nebo je to možná hlavní třída?), číslo popisné 1. Všichni jste zváni!

Každoročně – a celkem logicky – je nejnižší účast na bohoslužbách v měsících červenci a srpnu, kdy jsou zejména rodiny s dětmi na prázdninách a vůbec je čas dovolených. Přesto musíme letos v této době uspořádat nesmírně důležité shromáždění, na kterém **budeme volit našeho nového faráře**. Důvodem je skutečnost, že bratr Matěj Opočenský, který je naším kandidátem, nebyl kvůli dokončování studia dříve volitelný a až na září, kdy už by se měl rozběhnout normální sborový život, nechceme tuto zásadní věc odkládat. Jako termín volebního shromáždění byla staršovstvem určena **neděle 21. července**. Prosíme, pokud je to ve vašich silách, přijďte tu to neděli do našeho shromáždění.

Recept

Krémová celerová polévka

Ingredience:

2 cibule

$\frac{1}{4}$ celeru

3 rajčata

4 brambory

60 g másla nebo

2 l vody

Sůl, pepř

(rozmarýn)

bageta

Postup:

Oloupeme všechnu zeleninu. Poté nakrájíme brambory na větší kostky, cibuli na kolečka, celer nastrouháme nahrubo a rajčata spaříme v horké vodě, oloupeme, vyndáme semínka a rozkrojíme napůl.

Na másle necháme zpěnit nakrájenou cibuli. Následně přidáme nastrouhaný celer a osmažíme dozlatova. Zeleninu zalijeme vodou, přidáme brambory, rajčata, sůl a pepř a necháme vařit přibližně 30 minut. Hotovou polévku necháme lehce vychladnout a následně jí rozmixujeme. Podáváme s krutónky.

Bagetu nakrájíme na tenké plátky, vložíme na plech, potřeme olivovým olejem a lehce posolíme a pečeme v troubě dozlatova přibližně na 200°C.

Tip:

Pokud chcete polévce přidat výraznější prvek, přidejte při vaření větvičku čerstvého rozmarýnu. Ta dodá polévce ten správný říz. Dochutíme případně trochou pasty RED CURRY.

Jiří Cuc

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Tomáš Hrubý;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč